

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016010008
Dátum vydania rozhodnutia: 15. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016010008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného JUDr. D. K. a spol. pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 252 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 21T/1/2016 na neverejnom zasadnutí 15. februára 2018 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného E. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. novembra 2017 sp. zn. 21T/1/2016 rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c) Tr. por. v znení zákona č. 141/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006 sa sťažnosť obžalovaného E. K. z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajského súdu senát tohto súdu podľa § 32 ods. 3 Tr. por. v znení zák. č. 301/2005 Z. z. rozhodol, že predseda senátu JUDr. Kamil Ivánek nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 21T/1/2016. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v prejednávanej príhode neboli zistené a ani preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by vyvolávali pochybnosť o nezáujatosti predsedu senátu JUDr. Kamila Iváneka a ktoré by zakladali dôvody na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov. Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný E. K. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 55/zv. 12), ktorú odôvodnil osobitným podaním došlým súdu 29. novembra 2017 (č.l. 63/zv. 12). K sťažnosti pripojil i zvukový záznam o priebehu hlavného pojednávania. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že predseda senátu JUDr. Kamil Ivánek hrubým spôsobom urážal jeho osobu, a to spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu. Narážal na jeho handicap, že má veľkú hlavu. Poukazoval tiež, že v priebehu konania ho predseda senátu absolútne bezdôvodne napomínal údajne za „skákanie do reči“. Svojím správaním a ponižovaním jeho dôstojnosti dal najavo, že je zaujatý voči nemu, a preto stratil záruku na spravodlivý proces. Žiadal preto, aby najvyšší súd zvažil podanie na disciplinárne konanie voči predsedovi senátu za jeho správanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky v intenciách § 564 ods. 4 a § 567c ods. 1 Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku konštatuje, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho v zmysle § 147 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného E. K. nie je dôvodná. Sťažnostný súd po postupe nariadenom

citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že na obžalovaného E. K. a ďalších sedem obžalovaných podal Krajský prokurátor v Košiciach obžalobu dňa 13. mája 2003 pod č. 1 Kv 88/01 pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 252 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Krajský súd v Košiciach na neverejnom zasadnutí 10. júna 2003 uznesením sp. zn. 2 T 8/2003 podľa § 188 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestnú vec obžalovaných postúpil Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu miestne príslušnému na prejednanie. Po právoplatnosti uznesenia spisový materiál postúpil na ďalšie konanie Krajskému súdu v Bratislave, kde došiel 25. augusta 2003. Krajský súd v Bratislave na neverejnom zasadnutí 26. mája 2004 uznesením sp. zn. 3 T 8/2003 podľa § 23 ods. 1 Tr. por. vylúčil trestnú vec obžalovaného E. A. zo spoločného konania na samostatné konanie a ďalším výrokom podľa § 188 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestnú vec obvinených C. T., E. K., JUDr. D. K., D. J., S. J., D. W. a D. R. postúpil na prejednanie Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Po právoplatnosti uznesenia dňa 9. septembra 2004 postúpil spisový materiál Krajskému súdu v Banskej Bystrici, kde došla 13. septembra 2004. Následne senát Krajského súdu v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí 11. októbra 2004 uznesením sp. zn. 5 T 3/2004 podľa § 188 ods. 1 písm. a) Tr. por. per analogiam vyslovil svoju nepríslušnosť na prejednanie trestnej veci obvinených a vec predložil Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie sporu o príslušnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. marca 2005 sp. zn. 4 Ndt 24/2004 rozhodol, že príslušným na vykonanie konania v prvom stupni v trestnej veci obvineného C. T. a spol. je Krajský súd v Bratislave. Ďalej sťažnostný súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 5. septembra 2016 sp. zn. 3 T 2/2005 bola podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaných JUDr. D. K. a E. K. vylúčená zo spoločného konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 T 2/2005 na samostatné konanie a bude vedená pod novou spisovou značkou, ktorá bude pridelená pomocou technických prostriedkov v elektronickej podateľni krajského súdu (č.l. 1/zv. 12). Z potvrdenia elektronickej podateľne vyplýva, že vec je od 5. septembra 2016 vedená pod sp. zn. 21T/1/2016. Na ostatnom hlavnom pojednávaní vzniesol obžalovaný E. K. námietku zaujatosti voči predsedovi senátu, o ktorej senát rozhodol napadnutým uznesením. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Trestný poriadok taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré možno mať pochybnosti o nezaujatosti toho ktorého orgánu činného v trestnom konaní, a pre ktorých existenciu je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Rozhodnutie o vylúčení sudcu z dôvodov uvedených v § 31 Tr. por. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi s tým, že príslušnosť súdu a sudcu ustanoví zákon. Vylúčenie sudcu z prerokovania a rozhodovania pridelenej veci preto prichádza do úvahy iba výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom spravodlivo a nestranne. K osobnej zaujatosti sudcu môže dôjsť len vtedy, ak je vzťah sudcu k osobám uvedeným v ustanovení § 31 ods. 1 Tr. por. takej vnútornej kvality a intenzity, že sudca nie je spôsobilý rozhodnúť nestranne a nezávisle. Negatívny vzťah sudcu k obžalovanému však nemožno vyvodzovať iba zo subjektívneho pocitu obžalovaného, že sudca je voči nemu zaujatý, ale musí byť podložený konkrétnymi objektívnymi skutočnosťami. Obžalovaný k sťažnosti pripojil aj zvukový záznam z priebehu hlavného pojednávania, avšak ani z neho nevyplývajú také skutočnosti pre ktoré by mal byť predseda senátu vylúčený z vykonávania úkonov. Treba si uvedomiť, že hlavné pojednávanie vedie a všetky opatrenia smerujúce na zabezpečenie jeho riadneho priebehu nariaďuje predseda senátu, ktorý je povinný dbať, aby bola zachovaná dôstojnosť a vážnosť súdneho pojednávania (§ 203 Tr. por.). Z predloženého spisového materiálu a napokon i samotného zvukového záznamu vyplýva, že predseda senátu v posudzovanej veci postupoval striktnie podľa zákona a dbal na jeho bezproblémový a dôstojný priebeh. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti sťažnostný súd nepovažoval tvrdenie, uvedené v sťažnosti obžalovaného za opodstatnené a spôsobilé na vyvodenie záveru o zaujatosti predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.